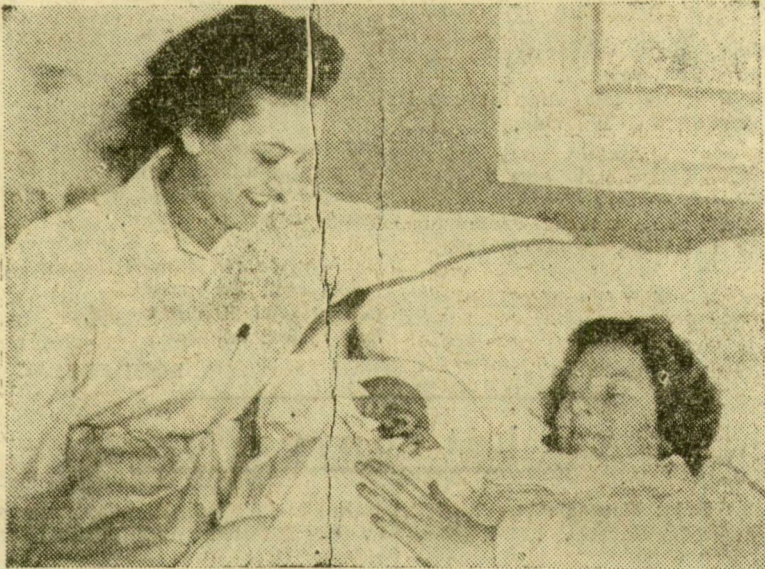

Pénteken délután 5 órakor a Megyei Pártoktatók Házában Sinkó Antal elvtárs tart előadást

Az MDP Csongrád megyei Bizottsága rendezésében előadás lesz Hódmezővásárhelyen a Megyei Pártoktatók Házában február 12-én, pénteken délután 5 órakor „A párt szerepe és jelentősége a szocializmus építésében, a dolgozók anyagi és kulturális színvonalának szakadatlan növeléséért folytatott harcban”. Előadó Sinkó Antal elvtárs, a Megyei Pártbizottság másodtitkára.

Megnyit a II. számú Közkórház Szülészeti és Nőgyógyászati Osztálya

A Városi Tanács II. számú Közkórházában a (volt Honvédkórházban) február 4-én kezdte meg működését a hatvanágyas Szülészeti és Nőgyógyászati Osztály. A kórház új osztályának megnyitásával tehermentesítő lett az Orvostudományi Egyetem Szülészeti és Nőgyógyászati klinikája, ami nagyban hozzájárul a jobb betegellátás biztosításához.

A Szülészeti és Nőgyógyászati Osztály vezető főorvosa, Bódis Lajos, aki lelkiismeretes munkájával

val már az első napokban megnyerte a betegek szeretetét. Mindenkivel odaadón foglalkozik.

Az osztály megnyitásának első napján, február 4-én éjjelkor verte fel a szülőosztály csendjét az első újszülött sírása. Csizmadia Bereike 4300 grammos, egészséges kisfiú elsőnek foglalt helyet a puha gyermekágyban az újszülött osztályon.

Képzünk a pár óráig Bereike látható édesanyjával és Bodó Irma osztályos orvosnővel.

Takarékoskodjunk forintjainkkal

Mi, a Szegedi Postahivatal dolgozói nagy lelkesedéssel csatlakozunk a dolgozók forint-takarékosági mozgalmához. Különösen kézből végezzük kintartó, népművelő munkát. Ennek eredményeként üzemünk »takarékosági munkahely« lett. Ezt hirdeti az előcsarnokban elhelyezett üvegtábla is, amely felhívja a postára érkező közönség figyelmét, de a munkahelyére siető dolgozót is, hogy forintjaival takarékoskodjon.

A kézbesítők közül Szélpál Mihály, Horváth István, Gémes László és Konsanszki Sándor elvtársak haladnak az élen a takarékosági versenyben.

Mi, postás dolgozók hisszük, hogy a forint-takarékosággal is a béke nagy ügyét szolgáljuk és jó eredményeinkkel méltóképpen ünnepezzük pártunk III. kongresszusát.

Lantos Ferenc ÜB-elnök

SZEGEDI JEGYZETEK

Egy gyermek verset mond a békéről

Először a békebi-zottsági tagok béketalálkozóján láttam. Odahúzódott édesapja mellé és izgatottan gyűrögette vörös úttörőnyakkendőjét. Amikor rá került a sor, felállt egy székre, hogy mindenki láthassa, ki az, aki Emi-Sziaó kínai költő „Flamnak” című versét szavalja olyan messzirecsengő hangon. Amíg szavalt, kerek, fekete szemű csillogtak, kis kezét szettártá, azzal is magyarázta a verset. Egy apáról beszélt, aki amíg a haza védelmében állt és az ország valamennyi gyermekére vigyáz éber gondnal, nem ér arra rá, hogy beteg gyermekének frissítőt adjon.

Amikor a székre felállt, csak annyit tudtam róla, hogy ő Gombos Gizella, a Petőfi-telepi általános iskola negyedik osztályának tanulója. Szavaltatva a békebi-zottsági tagok és titkárok. Az ő édesapja is beszélt a békéről, a háborúról. Akkor tudtam meg, hogy miért csillogtak a szemei, Megérdemli ezt a

nyakkendőt: magaviseletével, kitűnő tanulással példát mutat tanuló társainak. Azok pedig tanulnak tőle, szeretik a vidám kedélyű csacsó szájú Gombos Gizit.

A háború elvette tőle legdrágább kincsét — a béke érettségét. Olyan gyermekként nevelte, aki kiáll a békebizottsági tagok elé és a békéről szaval. Olyan gyermekként, aki a paraszt béketalálkozó résztvevője előtt, ott a Hungária-szálló rózsaszín termében szavallat tesz hitet a béke mellett. És tudta ez a gyermek, hogy joga van a békéhez szólni, tudta, hogy az ő száza is erősíti a százmilliók hangját, azért jelentkeztet szavára.

Szavaltatva után azért mondta el gyermeki szavakkal, de harcossan: „A Petőfi-telepi általános iskola nevében üdvözlöm a paraszt béketalálkozó résztvevőit. Ha majd látni, büszkén a békéről beszélnek, beszéljenek rólunk, gyermekekről is, mondják el, hogy mi valamennyien békét akarunk.” (n. m.)

PARTELET

A Csongrád megyei Pártbizottság felelősségre vonta pártunk politikájának tömörkényi megsértőit

A dolgozó tömegek Csongrád megyében is meglegedéssel olvasták pártunk központi lapjának, a Szabad Népnek január 9-i vezércikkét, amely a termelőszövetkezetekből kilépett dolgozó parasztnak ügyével foglalkozott. A cikk a többi között éles hangon bírálta megyénk párt- és állami szerveinek vezetőit is, amiért elűrték, hogy egyes felelőtlen személyek durván megsérték pártunk Központi Vezetőségének 1953 június 27—28-i határozatát és kormányunk programját. Különösen Tömörkényen próbálták meg felháborító módon sárbatiporni a szocialista törvényességet és kiűszölni a tsz-ből kilépett dolgozó parasztnak jogait. A község vezetői — elsősorban Jaksa János, a párt-szervezet titkára — megakadályozták, hogy azok a dolgozó parasztnak, akik nem személyes meggyőződésből, nem az önkéntesség elve alapján léptek be a termelőszövetkezetekbe, törvényes jogukkal élve ismét visszatérhessenek az egyéni földműveléshez és ehhez meg is kaphassák a tsz-be általuk bevitt földterületet.

Tömörkényen mindenekelőtt a községi pártbizottság elnöke, Jaksa Jánosnak lett volna a feladata, hogy kommunista következetességgel, bátran és határozottan érvényt szerezzen a párt és a kormány politikájának maradéktalan megvalósításának. Rendszeresen ellenőriznie kellett volna Deák Ferenc tanácselnök munkáját, hogy, mint az állam közbizalommal megválasztott helyi képviselője, mennyiben biztosítja a dolgozó parasztnak törvényes jogait és biztonságos gazdaságát. Jaksa Jánosnak kellett volna legelőszörnek örökönie azon, hogy a községben ne kaphasson lábra semmiféle álbaldali okoskodás, ami gátat vet a mezőgazdasági termelés nagyarányú fellendítésének és lejárta a mély gyökereket vert és annyi tüzpórázt kiáltott szövetkezeti mozgalom becsületét. De ehelyett mi történt? Jaksa János valószínűleg gúnyosulva

Központi Vezetőség határozataiból, saját maga kezdte el lábbaltiporni a termelőszövetkezetekből kilépett legelőször jogait. Ahelyett, hogy földjük visszaadásáról intézkedett volna, a termelőszövetkezet elleni izgatónak kezdte őket beilyegezni; ahelyett, hogy mindenestől kiűrt volna, táplálta, sőt szította a jogtalanság gyűlöletes szellemét.

A sorozatos visszaélések, vagyis a dolgozó parasztnak elkövetett brutális sérelmek joggal váltották ki a tömegek elégedetlenségét és felháborodását. A becsületes emberek, a jóérzésű állampolgárok Tömörkényen is az volt a véleményük: túrhétel, hogy a párt és a kormány helyes és általános meglegedéssel fogadott intézkedéseit egy vagy néhány helyi kiskirály semmibe vegye. Maguk a termelőszövetkezeti tagok is úgy érezték, hogy a kilépetteket szemben elkövetett alávaló bánásmód nem használ, hanem súlyosan árt a termelőszövetkezetek további erőteljes fejlődésének. Nyilvánvaló ez, hiszen azok a kilépett dolgozó parasztnak, akiknek a földkiadás megtagadásával megkeserítették az életét, akiket mindenféle gyalázkodó szóval illegettek csak azért, mert a tsz rossz gazdálkodása miatt jobbnak látták visszalépni a már egyszer otthagyt egyéni útra — nem fognak szeretettel gondolni a termelőszövetkezetekre. Az is nyilvánvaló volt mindenki előtt, aki megértette szocialista építőmunkánk új szakaszának lényegét, hogy a kilépettek földjeinek, járandóságainak erőszakos visszatartása kétséltelen a mezőgazdasági termelés fejlesztéséről szóló párt- és kormányhatározat végrehajtását. De mit történt Jaksa János a község hangulatával, véleményével? Neki az volt a fontos, hogy henegeve megmutassa: ő az úr Tömörkényen. Természetes, hogy ezt a túrhétel helyzetet meg kellett szüntetni.

A Szabad Nép jogos bírálatára alapján a megyei pártbizottság

ág sokkal alaposabban foglalkozott a tömörkényi esettel. Megállapította, hogy a történetekért felelősek a csongrádi járási pártbizottság és a megyei pártbizottság egyes funkcionáriusai is, akik személtűnyitak és elűrték Jaksa János főnős önkényeskedését. Ugyanakkor a megyei pártbizottság intézkedésére egy bizottság ment ki Tömörkényre, amelynek feladata, hogy biztosítsa a termelőszövetkezetekből kilépett valamennyi dolgozó paraszt törvényes jogainak helyreállítását és megkapják a nekik járó földterületet.

Felelősségre vonta a megyei pártbizottság azokat a személyeket, akik Tömörkényen felrúgták a törvényes rendet, vagy bármilyen formában elősegítették pártunk politikájának megsértését. Jaksa Jánost, a községi pártbizottság titkárát, a Magyar Dolgozók Pártja tagjai sorából kizárta s ügyét az államügyészségnek adta át azzal, hogy a bírósági tárgyalást a helyszínen folytassa le. Pártunknak nem lehet tagja olyan személy, aki nem tartja magának kötelességének a Központi Vezetőség határozatait, aki a párt és a kormány politikájával ellentétes intézkedéssel, durva önkényeskedéssel okoz kárt és igyekszik éket verni a párt és a tömegek közé. A községi tanácselnököt, valamint a felelős járási és megyei pártfunkcionáriusokat is megfelelő pártbüntetéssel sújtotta a megyei pártbizottság.

Legyen a tömörkényi eset és a belőle fakadó intézkedés eleven figyelmeztetés minden párt- és állami vezető számára. Tudomásul kell vennie mindenkinek, aki a dolgozó tömegek bizalmából felelős funkciót tölt be, hogy ebben az országban törvényes rend van és nekik kötelességük vaskézzel érvényt szerezni a törvényességnek. Éreznie, tudnia kell meggyőzően minden becsületes állampolgárnak, hogy pártunk megalkuvás nélkül és következetesen harcol a kormányprogram végrehajtásáért, a nép jólétének megteremtéséért.

A leningrádi tudósok csatlakoztak az üzemi terület és a gépi berendezés jobb kihasználásáért indított mozgalomhoz

LENINGRÁDDBAN az „Elektroszila”-gyár példája nyomán egyre nagyobb lendületet vett az üzemi terület és a gépi berendezés jobb kihasználásáért indított munkaverseny. A verseny folyamán azonban sok olyan technikai nehézség merült fel, amelynek megoldása meghaladja az üzemi dolgozók szaktudását és lehetőségét. Épp ezért a leningrádi tudósok és üzemi dolgozók segítségére siettek.

A Kalinyin Politechnikai Főiskola munkatársai például a „Sztálin” vasgyár dolgozóinak nyújtottak segítséget. A turbinaüzem munkásai ugyanis vállalták, hogy idén a meglévő üzemi területen 1953. évhez viszonyítva 1 millió rubellel növelik a termelést. Az üzemi terület egy négyzetméterére eső termelést a vízturbina üzemben az elmúlt évhez viszonyítva 62 százalékkal fokozzák. A közszükségleti

cikkeket gyártó üzemelekben 2,3-szorosára növelik a termelést.

Azért, hogy az üzemi dolgozók vállalkozásait maradéktalanul teljesíthessék, a politéchnikai főiskola tudósai vállalták, hogy a gyár dolgozóival együttműködve gépesítik a vízturbina járólapjainak megmunkálását. Bevezetik a gyártásnál az acélszerkezetek hegesztését és elkészítik a gépi berendezések átrendezési terveit. Az átrendezés folyamán megváltozik az alkatrészek útja egyik műhelyből a másikba. A tudósok felajánlották azt is, hogy a legfontosabb alkatrészek megmunkálására új, haladóbb technológiát dolgozzanak ki.

A KIROV TEXTILIPARI főiskola tudósai a Thjlmann-textil kombinát dolgozói felett vállaltak védelemet. Elhatározták, még ebben az évben módosítják a fonás, a

szövés és a kikészítés munkafolyamatait. A szövővári munkások nagy örömmel fogadták ezt a támogatást és ezt figyelembe véve vállalták, hogy a rendelkezésükre álló üzemi területen 13 százalékkal több készrút gyártanak, mint 1953-ban. A rubelben kifejezett termelést 26 százalékkal növelik úgy, hogy egyre több kiváló minőségű textilneműt készítenek. Ezen belül 45 százalékkal több velurt, 100 százalékkal több női felöltő szövetet készítenek. Elhatározták azt is, hogy az 1954. évi tervhez képest 1,200.000 rubellel csökkentik az önköltséget.

A politéchnikai és textilipari főiskola tudósainak kezdeményezése lelkes támogatásra talált a többi műszaki főiskolán, a leningrádi tudományos kutatóintézetek kollektíváinál is.

Terjed az üzemi terület jobb kihasználásáért indult

munkaverseny

A leningrádi tudósok vállalták, hogy segítséget nyújtanak az üzemi terület és a gépi berendezés jobb kihasználásáért indított munkaversenynek. Ez a hazafias kezdeményezés lelkes támogatásra talált Dnyepropetrovsk tudósai között is. A többi közt az öntöttvas zúzóhengereket készítő üzem kollektívája és a Sztálin kohászati főiskola öntődei gyártással foglalkozó karának munkatársai között szoros együttműködés alakult ki.

Radnyickij és Belaj tudományos munkatársal az öntőde két mérnöke érdekes munkát végzett. Új technológiai folyamatot dolgoztak ki, átrendezték a gépeket.

A tudósok a leningrádiak példája nyomán vállalták, hogy segítenek 5 százalékkal megnövelni a termelést, az üzemi terület kibővítése nélkül.

A Donyec-medence bányászai nagy helyiséssel fogadták az üzemi terület jobb kihasználásáért indított munkaverseny híreit. Az élenjáró bányák kollektívái levelet intéztek a sztálini terület bányáinak dolgozóhoz. A levélben ez áll:

„Az élenjárók példáját követve, nekünk, bányászoknak az a kötelességünk, hogy a meglévő frontokból és munkahelyekről a rendelkezésre álló gépekkel és az eddigi munkánkhoz még több szemet termeljünk. Ez csak úgy lehetséges, ha minden szemenlő és előkészítő munkahelyen széles körben bevezetjük a munka ciklikus szervezését.

A Lutugin-bánya dolgozói, akik a területen először tértek át minden frontban a ciklikus grafikon szerinti munkára, felemelték felajánlásukat. Vállalták, hogy az évi terven felül tízezer tonna szemet bányásznak, meggyorsítják a frontok előrehaladását.

A leningrádi Sztálin-vasgyár a világ legtekélyesebb, leghatalmasabb turbinát készíti. Ebben a gyárban csupán az utolsó három év során két nagynyomású új turbinatípus gyártását kezdték meg. Elkészítették a 150 ezer kilowatt teljesítményű turbinát. Az összes termelés 1953-ban több mint kétszeresével szárnyalta túl az 1950. évi szanvonalat.

A gyár dolgozói gyűlésen beszéltek meg, hogyan tudnák fokozni a hatalmas turbinák gyártását a meglévő területen és gépekkel. A kollektíva vállalta, hogy 1954-ben ugyanazon az üzemi területen készíti a kurbisevi vízierőmű hét hatalmas vízturbináját, 54 százalékkal emeli a vízturbinagyártást a múlt évhez viszonyítva. Az üzemi terület egy négyzetméterére eső termelés 60 százalékkal növekszik.

A tbilisi fésűfonógyár 1953-ban több mint százezer méter gypajűszövetet készített terven felül.

A gyár kollektívája bekapcsolódott az üzemi terület jobb kihasználásáért folyó munkaversenybe. A dolgozók tömegesen nyújtják be javaslataikat, s ezeknek megvalósítása lehetővé teszi, hogy idén 20 százalékkal növeljék a termelést. A gyár dolgozói vállalták, hogy terven felül 14 millió rubel értékű gypajűszövetet készítenek. A napokban a tervben előírt határidő előtt újfajta felöltő-szövetek gyártását kezdték meg.